

דליה קלישבסקי:

„איני מאוכזבת! אמשך להתמודד, למרות ההפסד!”

18 מאושרים יצאו מהבחירות הדמוקרטיות הראשונות לועדה המרכזת של ההסתדרות. לעומתם יצאה דליה קלישבסקי, אשה נעימת-סבר, פחות קורנת, אם כי לא בהרגשה של הפסד צורב. קלישבסקי, שם אנונימי עדיין לקהל הרחב, זכתה ב-372 קולותיהם של חברי-המרכז, שהם כשליש מכלל הקולות. שוחחתי עימה בוקר לאחר ההתמודדות הגדולה.

קלישבסקי היא המזכירה הארצית של האירגונים הפארה-דפואיים. היא תל-אביבית בת 42.

ראשית, איך המרגש?
אני מרגישה דווקא מצויין. אינני מרגישה שזה פיספוס. ההתמודדות עצמה — התמודדות ראשונה בבחירות אלה — היתה חשובה לי. לא עמד מאחורי גושי, לעומת גושים אחרים שהתחברו ויצרו קשרים. לא עשיתי הסכמים. נותרתי לבד, עם חברים וידידים. כך שבסך-הכל, אם שלישי מכלל המצביעים תמכו בי בהתמודדות הראשונה שלי, זהו הישג שאין לזלזל בו. מצחיק, אנשים סברו שאני מאוכזבת. לכן, מהרגע שנגמרה ההתמודדות — בשעה 11 בערב — לא פסק הטלפון מלצלצל. ידידים ומכרים טרחו להרים טלפון ולעודד. זה מרגש, אך באמת — איני מאוכזבת.

מדוע בעצם בשלת?
חסרו לי יחסי-גיבור. התחלתי לעבוד על זה רק חודש לפני הקרב הגדול. זהו פרקיזום קצר, לכל הדיעות.

לפני ההתמודדות ייחסת השיבות לעצם היותך אשה — לייצוג הנשי בפוליטיקה.
כן, ואני מאוד שמחה על כך ששלוש נשים, בכל זאת, דיילגו מעל המשוכה. הייתי שמחה אילו היו יותר נשים מצליחות, אולם גם זהו שיפור. בכלל, צריך לתת צ'אנס לנשים, שיתקדמו בשרה הפוליטיקה. מכיוון שלנשים קרייריסטיות יש מוטיבציה וכוח-התמדה.

איפרומו כוח-התמדה, מה הלאה?
מה הלאה? אמשך לעסוק בעבודה האפורה, היומיומית, וכמובן — שלא יהיה למישהו ספק! — אמשך לעסוק בפוליטיקה. בעבר הייתי ספורטאית. ניהלתי את נבחרת-ישראל בכדורסל ואת קבוצת-הפועל בליגת-הנשים, כך שאני מכירה את חוקי ההתמודדות, ויודעת להפסיד בכבוד. אמשך להתמודד!

חיים משה:

„בעיקבות החקירה מחאו לי כפיים בהופעה!”

חיים משה — זהו הכוכב-קורבן התורן, שנפל בידי שילטונות מס'ההכנסה. מטבע הדברים תמסה הידיעה כותרות שמנות בתיקשות. אחרי שורה של מפורסמים שנחקרו, נדמה כי שילטונות מס'ההכנסה נקטו בשיטת-הרתעה חדשה, ואין בכך שמץ של מיקריות. אחרי חקירתה של עופרה חזה הגיב זמר בשם משה גיאת ונעצר מיד. שאר האמנים התעטפו בשתיקה מחמירה. בעיקבות מיקרהו של גיאת.

גם משה דחה בקשות רבות לראיונות, ודיבר עימי בחשך כבד.

כיצד אתה מסביר את התופעה החדשה הזאת של חקירתם של אמנים מצליחים על-ידי שילטונות מס'ההכנסה?

זה למען „ראו ויראו” — שלא יחשבו שמאיתנו מפחדים, שיש אנשים ששילטונות-המס מפחדים מלנגוע בהם. אמרתי לחוקרים שאני משלם הכי הרבה מיסים. מבין האמנים, אבל זה לא עניין אותם. הם היו עסוקים במיבצע ושמו „מצא את האמן המצליח והכה בו”

מדוע הגיעו דווקא אלך? בעיקבות הלשנה?
אין לי מושג. מה שבטוח הוא שהופתעת. בכלל, הרי איני מנהל לבדי את עסקיי. יש לי מישר, המנהל עבורי את ספריי-החשבונות. אפשר לחשוב בכמה כסף מדובר. היו זקוקים לכותרת. אתמול היו הכותרות שריר ורקל, היום אני. שם מדובר בחשדות על העלמות של מיליונים, ואילו אצלי מדובר, אולי, על טעות של כמה אלפי דולארים ברישום.

אתה חש באווירה של „עליהם” על המצליחים למיניהם?

עליהם? אני יודע? ראו אצלי בית יפה. אז מה? אז כבר חשבו שאני מעלים מס. בחקירה היו החוקרים דווקא נחמדים. שאלו שאלות, זה התפקיד שלהם. נכון שזאת היתה הפעם הראשונה שנחקרתי שם, לכן זה קצת לא נעים. אבל הם התנהגו כנני-אדם. **לדעתך, איך עובדת חקירתך תשפיע על הצליחתך?**

ישפיע? לא יודע. ממש לא יודע. דווקא אתמול בהופעה, מיד אחרי החקירה, מחאו לי כפיים בייתר התלהבות מתמיד. בעיקבות הדיעות על העניין. גם בבית-המישפט היתה התלהבות, כשראו אותי. פקידות יצאו מהמישרדים, מחאו לי כפיים, ביקשו חתימות. חקירות מס'ההכנסה הפכו כיום לרבר שיגרת.

מס'ההכנסה עלה עליך, על עופרה חזה, על משה גיאת. אתה סבור שיש כאן רקע ערתי?
לא, אני לא חושב. אין למוצא שלנו קשר לעניין. זהו עניין של לחפש מצליחים. הם כנס'הכל מבצעים את תפקידם.

ויקי ז'אק:

„שמישהו ממנהלי קלרין יעז להיתקל בבעלי!”

ביום השלישי, עת הוקלטה תוכנית הטלוויזיה שירת הארץ בבתים. סבבה ויקי ז'אק — אשה צעירה, בלונדית, בחודש השני להריונה — כסהוררית.

ויקי, שציפתה בקוצר-רוח להיות נוכחת בהקלטת התוכנית, נעלמה כמה דקות לאחר תחילת ההקלטה. מאוחר יותר סיפרה כי השמועה על התמוטטותה של חברת קלרין תפסה אותה באמצע החזרות לתוכנית, ולא הירפתה ממנה. בערב כבר הוזעקו ויקי ואבי, בעלה, לשיבת-חירום של ועד שהוקם על-ידי הקונים ההמומים.

כיצד נודע לך על התמוטטותה של חברת „קלרין”?

ביום השלישי בצהריים צילצל אלינו. אחוז בהלה, חבר שלנו, וסיפר שהוא כרגע חוזר ממישרדי קלרין, ולהפתעתו הם סגורים ומסוגרים.

מובן שהטלפון הזה העיק עליי. ניסיתי כל היום לתפקד כרגיל, ולהיות לצירו של בעלי במקום-עבודתו. המקום המה זמרים מפורסמים שאני אוהבת, מכיוון שהוקלטה שם באותו יום תוכנית טלוויזיה. ואכן, בערב הוזעקנו — בעלי ואני — לשיבת-דיירים, ושם נודעה לנו המציאות המרה. נודע לנו כי חברת קלרין התמוטטה, וחלום בן 13 שנים על דירה משלנו נגזז.

כמה כסף השקעתם ברכישת הדירה עד כה?

ראשית, לא מדובר בדירה מפוארת. מדובר בדירה בת שלושה חדרים. אם מחשבים את המשכנתה והכספים ששילמנו במשך 13 שנים, מגיעים לסכום של 70 אלף דולר! את תופסת כמה זה? בעלי, אבי, הוא בעל מכוניופי בבתים. במשך 13 שנים הוא עבד קשה, חסך פרוטה לפרוטה, בקושי הגיע הביתה, ותראי היכן אנו עומדים עכשיו — חזרנו אחורה 13 שנים, ודווקא עכשיו, כשאני הרה: נוסף על כך יש לנו שני ילדים.

קשה לי עוד לעכל מה קורה. סמכנו על בעלי חברת קלרין. כמה מהמנהלים נמנו עם הלקוחות של אבי במכוני-היופי, והם שיכנעו אותנו לרכוש דירה רווקא בקלרין. הם אמרו לנו שזאת חברה אמינה ביותר. עכשיו, אני רוצה לראות, שמישהו מהם יעז להיתקל באבי.

מה הלאה?

אין לי מושג. כל מה שנותר לי הוא לחכות לניסים. לא נותרה לי פרוטה כדי להעסיק עורכי-דין, וזה גם מאבק ממושך וחסר-תיקווה. העבודה הקשה של 13 שנים ירדה לטמיון. למזלי יש לבעלי שם טוב בשטח, אהנחו טיפוסים אופטימיים, נחזור לעבוד קשה ולחטוף לדירה.